

ГЛАВА ВТОРА.

Съчиненіе на сщществителни-тѣ.

§. 75.

При съчиненіе-то на сщществителни-тѣ имена най мжчно-то е да знае челоѡкѣ: отъ какъѡвъ родъ сж, и какъ прави множественно-то ѡмъ число? Ние пространно хортувахмы за това въ прилично-то му мѣсто, а сега ще назначимъ точно употребленіе-то на Нѣмски-тѣ падежи, и — тѣхно-то съчиненіе.

I. За употребленіе-то на именителнѣй падежъ.

§. 76.

Онъ се стави на вопросъ: *wer?* кой? *was?* що? Именителнѣй падежъ е *подлежащее* (подлогъ-тѣ) на едно израженіе (*das Subject*). Подлежащее се називава *лице-то*, или *нѣщо-то*, за кое-то се хортува. Н. п.: *Gott ist ewig*, Богъ е вѣченъ.